

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Ariton,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Ariton împotriva lui Viorel Ariton, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, Botanica cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Tatiana Ariton și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 30 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 01 februarie 2016, Tatiana Ariton a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Ariton, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, Botanica cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 27 februarie 2010, la OSC, Botanica a încheiat căsătoria cu Viorel Ariton și trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. 158.

Menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 octombrie 2012, căsătoria cu pârâtul a fost desfăcută, locul de trai al copilului minor XXXXX a fost determinat cu mama Tatiana Ariton. A fost dispusă încasarea din contul pârâtului a pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în beneficiul reclamantei în mărime de 1/4 din salariu și toate felurile de venituri începând cu 15 mai 2012 și până la atingerea majoratului copilului.

Susține că, după eliberarea titlului executoriu, Viorel Ariton a achitat o perioadă de timp o anumită sumă de bani, dar în ultimul an nu a achitat nimic.

Indică că, copilul minor are peste patru ani, dar pe tatăl său biologic nu-l cunoaște. Pârâtul nu s-a interesat niciodată de soarta fiicei minore, nu a văzut-o nici la o zi de naștere, nu i-a dăruit nici un cadou, îi crează ei și fiicei sale minore impedimente la plecarea în afara țării. De educația copilului se ocupă doar ea, pârâtul

nu participat și nici nu participă sub nici o formă la întreținerea copilului, nici la educația și instruirea lui.

Solicită decăderea pârâtului din drepturile părintești în privința copilului minor, - XXXXX, născut la XXXX.

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 30 iunie 2016 acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prima instanță, respingând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, nu a fost dovedit faptul că decăderea din drepturile părintești a lui Viorel Ariton este în interesul superior al copilului.

Totodată, prima instanță a reținut că, unicul argument probat al reclamantei privind necesitatea decăderii din drepturile părintești a pârâtului este eschivarea de la plata pensiei de întreținere, care este o obligație de care pârâtul nu este eliberat la decăderea din drepturile părintești.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 a fost respins apelul declarat de către Tatiana Ariton și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 09 iunie 2017, Tatiana Ariton a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești pronunțate în cauza dată și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece au fost emise cu încălcarea normele de drept material și, anume, a fost interpretată eronat legea, au fost apreciate în mod arbitrar probele prezentate.

Susține că, și-a formulat cererea de decădere din drepturile părintești a lui Viorel Ariton față de copilul minor în baza art. 67 lit. a) și c) din Codul familiei, însă instanța de apel și-a motivat soluția făcând trimitere la art. 67 lit. h) din Codul familiei, or, acest temei este unul nefondat și abuziv în raport cu circumstanțele cauzei, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Afirmă că, au fost prezentate suficiente probe care atestă lipsa interesului lui Viorel Ariton față de copilul minor, precum informațiile Executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. 019pa-50/12 din 05 decembrie 2016 și nr. 019pa-50/12 din 11 mai 2017, Confirmarea centrului municipal de plasament și reabilitare a copilului de vârstă fragedă a Direcției Municipale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 225 din 18 aprilie 2016, Confirmarea creșei grădinițe nr. 137 a Direcție Educație, Tineret și Sport, Rîșcani nr. 02 din 29 aprilie 2016, Trimiterea Extrasul ÎMSP AMT Botanica din 26 aprilie 2016, procesele-verbale privind actul de constatare din 04 mai 2012 și 05 mai 2012, a Comisariatului de poliție Botanica, avertizarea lui Viorel Ariton din data de 05 mai 2012, asupra cărora instanțele de judecată nu s-a expus și nu le-au dat nici o apreciere.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tatiana Ariton nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tatiana Ariton asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Tatianeii Ariton ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tatiana Ariton se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic